

- obciążenie interwenienta Fertilizers Europe własnymi kosztami postępowania przed Sądem, jak również własnymi kosztami w wypadku jego ewentualnej interwencji w postępowaniu przed Trybunałem, oraz kosztami skarżących poniesionymi w związku z jego interwencją (interwencjami).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd:

- dokonał błędnej interpretacji pierwszego zdania art. 2 ust. 5 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a tym samym odpowiedniego przepisu art. 2.2.1.1 akapit pierwszy Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 zawartego w Załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienia antydumpingowego”);
- podtrzymał błędną wykładnię prawa i naruszenie art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a tym samym odpowiedniego przepisu art. 2.2 porozumienia antydumpingowego;
- nie dokonał prawidłowej oceny prawnej związku pomiędzy art. 2 ust. 5 zdanie drugie a art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a w konsekwencji podtrzymał błędną wykładnię motywów 3 i 4 preambuły do rozporządzenia (WE) nr 1972/2002, a tym samym drugiego zdania art. 2 ust. 5 akapit pierwszy, oraz nie zapewnił spójności ostatniej wykładni/ostatniego przepisu z porozumieniem antydumpingowym.

(¹) Dz.U. L 75, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 7 lutego 2013 r. w sprawie T-118/10, Acron OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 kwietnia 2013 r. przez Acron OAO

(Sprawa C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Acron OAO (przedstawiciel: B. Evtimov, E. Borovikov, D. O’Keeffe, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Fertilizers Europe

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 7 lutego 2013 r. w sprawie T-118/10, Acron OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej;
- orzeczenie co do istoty sprawy i stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1251/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1911/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących między innymi z Rosji (¹) w zakresie dotyczącym wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem Unii Europejskiej włącznie z wydatkami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu w dwóch instancjach;
- orzeczenie, że Fertilizers Europe, interwenient, pokrywa własne koszty postępowania przed Sądem i, w razie przystąpienia przez niego w charakterze interwenienta do postępowania przed Trybunałem, obciążenie go całością kosztów skarżącej w odwołaniu związanych z jego interwencją.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Unii Europejskiej:

- dokonał błędnej wykładni art. 2 ust. 5 akapit pierwszy, zdanie pierwsze podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i w konsekwencji odpowiedniego przepisu zawartego w art. 2.2.1.1 akapit pierwszy porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych z 1994 r. zawartego w załączniku 1A Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienia antydumpingowego”);
- potwierdził błędną interpretację i naruszenie art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i, w konsekwencji odpowiedniego przepisu zawartego w art. 2 ust. 2 porozumienia antydumpingowego;
- nie dokonał prawidłowej oceny prawnej stosunku pomiędzy art. 2 ust. 5 zdanie drugie a art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, w związku z czym dokonał błędnej wykładni motywów 3 i 4 preambuły do rozporządzenia (WE) 1972/2002 i, w konsekwencji, art. 2 ust. 5 akapit pierwszy, zdanie drugie oraz nie dochował spójności pomiędzy ową wykładnią i przepisem a porozumieniem antydumpingowym;
- potwierdził naruszenie art. 2 ust. 6 lit. c) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i oczywisty błąd w ocenie.

(¹) Dz.U. L 388, s. 5.